

SI JO POGUÉS...

Diuen que els tresors es troben quan estàs cercant una altra cosa.

El meu tresor avui és una vella fotografia, arraconada en un calaix. Una imatge que m'ha fet tornar, per una estona, anys enrere.

No recordo des de quan era a casa. Algú la degué portar, com el bon record d'algun bonic viatge. Si recordo que tots, en algun moment, hem parlat o jugat amb aquesta fotografia.

Tots els de casa hem passat per davant de la foto i hem dit en algun moment, en silenci o en veu alta: SI JO POGUÉS ... (Segons el dia, l'època de l'any, els nostres desitjos o les nostres decepcions acabàvem la frase).

Els grans deien: SI JO POGUÉS... i es feia el silenci, mai no l'acabaven en veu alta.

Nosaltres, els petits de casa, jugàvem a dir el que els grans no deien.

“ SI JO POGUÉS pujar al vaixell, aniria a cercar tresors”

“SI JO POGUÉS pujar al vaixell, viatjaria per tot el món”

És la fotografia d'un vaixell. Feta amb una càmera de les d'abans i que mostra la maqueta d'una nau antiga, amb les veles desplegadas, sempre en moviment i a punt d'arribar a un bon port. Per protegir-la, la posaren en un petit marc de fusta clara i sempre va estar sobre la tauleta al costat de la porta d'entrada, on també hi deixàvem les claus de casa. Veies el vaixell quan entraves i també quan sorties.

Es va convertir en un petit ritual familiar escoltar, en entrar o sortir, que algú deia:

“SI JO POGUÉS...”

I un dia va desaparèixer. Ja està, no hi era. Potser vàrem demanar on era, potser ens ho varen explicar però, jo no ho recordo (ai, la memòria dels infants!). Suposo que tots la vàrem trobar a faltar però, algú va pensar que era el moment de guardar-la dins un calaix i allà va quedar. El temps passa, ens avesem als canvis i jo ja no hi havia tornat a pensar.

M'ha fet il·lusió trobar-la. Quan l'he girada, després de treure-la del marc, he vist que tenia unes paraules escrites i que no recordava haver vist mai. Reconec la mà forta i segura que ho va escriure amb una lletra clara i que parla del vaixell de la fotografia:

“Nom del vaixell: “Pablo Sensat” o “Villa de Sitges”

Peça del mes: Juny 2016

Col·lecció de Marineria d'Emerecià Roig

Museus de Sitges”

Realment he trobat un tresor. Cercaré informació per saber quina ha estat la vida i la història d'aquesta maqueta. Esbrinaré com era la barca original que va copiar la maqueta i on és ara (si encara hi és). Vull saber també qui és Emerecià Roig.

Posaré de nou els meus records a l'entrada de casa i potser tornaré a pensar:

SI JO POGUÉS...

Quantes coses faria, si jo pogués. La primera que faré serà tornar a visitar els Museus de Sitges i cercar on és l'original de la fotografia i després, qui sap fins on arribaré.

Modalitat Santiago Rusiñol

SI JO POGUÉS...

nuriamm